

[POBRACENIE *sb n*

A sg pobrac(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. pobracić się.

Bliskie, braterskie stosunki; przen:

Zwrot: »mieć pobracenie [z kim]«: Czarownictwá/ Ktore máiąc pobracenie z Dyablém pewnymi Ceremoniámi ludziom ízkodzą GilPos 173v.

Synonimy: braterstwo, przyjacielstwo, przyjaźń.

Cf **POBRACIĆ SIĘ**

SBu